

ROUŠKA

ročník 18

číslo 3/15

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 596 013 606, mobil: 736766021, email : bohumin@charita.cz

KNIHA PŘÍRODY

S přicházejícími prázdninami se nám jistě naskytne více příležitosti, jak se dostat do přírody, nebo jak si ji ve slunečných dnech více užít. Příroda je něco jako Boží kniha, ve které můžeme číst, ba dokonce luštit jakési tajenky do ní vepsané. A stále je co objevovat. Mimo chodem, všimli jste si, kolik je toho o přírodě v Písmu svatém, kolik podobností a příkladů používal ve své řeči Ježíš, aby nás poučil či povzbudil? Rozséváč vycházející rozsévat, semeno štědře rozsévané i to, které musí zemřít, aby přineslo život, fíkovník, který neplodí, podobství o hořčičném zrnku Božího království, o vinici dobře připravené i odebrané, o hojně žni i chlebu, který je dáván k nasycení, o utišení bouře na moři, o městě na hoře, které nelze skrýt, o rybolovu a množství ryb, o pastýři a ovcích, které ho znají, o ovci ztracené i vlku v rouše beráncím, o mracích věštících bouři, o větru, který vane kam chce, o slunci, které nemá zapadat nad naším hněvem, o bezstarostnosti krásy polních lilí a každodenně sklízejících vrabčácích, o vodě proměněné ve víno i o prameni vody živé, o ovoci, po kterém se pozná strom, o vinném kmeni a ratolestech živých i suchých a vinaři, který je čistí, o koukolu a pšenici, které rostou spolu do doby žní, o zrna v sýpkách i plevách, zmítaných ve větru, o dešti i slunci sesílané pro spravedlivé i nespravedlivé ... a možná si ještě sami vybavíte další příklady.

Nebo vás inspiruje sama „kniha“ přírody, otevře před vámi „pomyslné stránky“ Bible – a nabídne příběhy, nad kterými můžete rozjímat, zakoušet něco z Boží velikosti, krásy a moudrosti. Můžete v sobě za-

slechnout ozvěnu Ježíšových slov a vnímat je v hloubce prožitého okamžiku. Chce to jen mít otevřené srdce, tedy oči srdce. Nechtít si jen přírody „užít“ pro nějaký nevšední zážitek, který zůstane většinou prázdný, ale nechat se pozvat k tajemství, které se vyjevuje. Není to nic menšího, než tajenka s třemi písmeny (tu asi uhádnete snadno), případně na devět (to může být obtížnější – a tak malá nápověda 1. písmeno „S“ a 5. písmeno „ř“).

Známý přírodovědec a kněz P. Marek Orko Vácha ve své knize *Lod'* vypráví příběh poutníka, který pluje lodí, jíž je naše Země. Žasne i klade si ty nejtěžší otázky, objevuje souvislosti i začíná tušit odpovědi, stále více jakoby „hledí“ do očí Stvořitele. A to i v těch bolestných jevech našeho světa. Poznává více smysl vlastního života, poznává jej jako příběh, který má smysl, který má úkol a který někdo chtěl a připravil. Příběh, se kterým se snoubí a proplétá jemnost motýlích křídel i síla větru, dějiny Země i přítomný okamžik. Dospívá k poznání, že je milován, že někdo kdysi, ještě dříve, než se rodily prvopočátky vesmíru a miliardy let splétaly naši galaxii, vyslovil jeho jméno, jako bytí, které je chtěné a od samého počátku milované. Poznává, že člověk není na prvním místě otázkou, neznámou sám sobě, ale spíše odpovědí, kterou si postupně uvědomuje. Je Někdo, kdo první vyslovil své Slovo. Bylo to slovo lásky. A v jistém smyslu je život člověka také „Slovem, které se stalo tělem“, konkrétní existencí, odpovědí (reakcí) na Boží Slovo lásky. Čím více poznáváme Boží lásku, tím více poznáváme sebe i životy našich bližních.

Vydejme se tedy na pouť letošních prázdnin. Ať nám přinese hlubší i skromné zážitky, ať se nás však skrze ně dotýká Boží láska a přivádí k modlitbě chvály a díky, k odpovědi, kterou se nejpravdivěji obrací člověk ke svému Bohu a Stvořiteli.

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

Aby Charita skrze svou službu potřebným uměla sdělit také dotek Boží lásky.

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- ❖ Za obrácení členů rodiny a osvobození od Zlého.
- ❖ Za uzdravení vztahů v pracovním kolektivu
- ❖ Za mladou ženu, aby při rozhodování našla pomoc a odpovědi v Kristu
- ❖ Za uzdravení a posvěcení vztahů v rodinách
- ❖ Za šanci pro muže, který se rozhodl řešit svůj problém s alkoholem a změnit svůj život; aby jej na jeho cestě provázel Bůh
- ❖ Za osobu v pokročilém věku, která se nemůže vyrovnat se zhoršením svého zdraví, aby ve spojení s Kristem přijala obtíže stáří a dokázala je unést.

POUŤ CHARIT OSTRAVSKO – OPAVSKÉ DIECÉZE

Rok s rokem se sešel a opět jsme mohli podpořit svou účastí na Pouti Charit ostravsko – opavské diecéze, která se konala dne 20.5.2015, celé společné charitní dílo.

Tentokrát pracovníky i uživatele našich služeb přivítala Charita Jablunkov v prostorách Kláštera sester Alžbětinek v Jablunkově.

Toto kouzelné místo umocňovala nejen příjemná, přátelská a pohodová atmosféra, ale i nádherné, skoro letní, počasí. Prvotní potíže v průběhu cesty, kdy silnice kolem města Třince byly beznadějně „ucpané“, a mnoho z nás poutníků tedy dorazilo s mírným zpožděním, bohatě vynahradil společný zážitek z celé akce. Pout' začala v půl desáté mši svatou, kterou celebroid Mons. František Václav Lobkowicz.

Ve své promluvě pozval všechny přítomné k drobným denním úkonům lásky a povzbudivým slovem oslovil také klienty charit, kteří byli rovněž v nemalém počtu přítomni. Kromě nich a zaměstnanců charit se bohoslužby zúčastnili také kněží, jáhni, příznivci charitního díla a vůbec lidé dobré vůle, dohromady přes tři sta lidí.

Přítomné přivítal a pozdravil také ředitel Diecezní charity ostravsko – opavské pan Lukáš Curylo; všem popřál hodně sil a Boží lásky do společné práce.

Samostatnou kapitolou byl klášter a samotné sestry alžbětinky, které bohoslužbu nejen doprovázely zpěvem, ale spolu s Charitou Jablunkov celou pouť výborně připravily.

Po krátké přestávce byli účastníci pouti pozváni do kostela sv. Josefa, který je součástí areálu kláštera. Kromě modliteb zde zaznělo svědectví o životě

a charitním díle sester alžbětinek. Představená kláštera s. M. Imelda hovořila převážně o současnosti, v závěru však také vzpomněla nelehkou dobu totality i duchovní práce tehdejší služby v celém okolním regionu.

Následně jsme mohli shlédnout dvě divadelní představení klientů Charity Jablunkov a také jsme měli jedinečnou možnost projít se prostranami kláštera. Kdo měl zájem, mohl v doprovodu sester Alžbětinek navštívit zahradu, domácí hospodářství, domov pro seniory i muzeum kláštera. Nechyběly vynikající koláče a občerstvení.

A něco z historie kláštera ...

O založení kláštera sester Alžbětinek v Jablunkově se zasloužil místní farář P. Vavřinec Piontek. Velmi mu záleželo na tom, aby o nemocné, kterým se nedostávalo potřebné pomoci, pečovaly řeholní sestry. Ob-

rátíl se proto na sestry alžbětinky v Těšíně (dnes Cieszyn v Polsku), které na jeho žádost poslaly do Jablunkova sestru Bonaventuru.

Sestra Bonaventura přišla do Jablunkova 23. září 1851. Spolu se dvěma čekatelkami začala přijímat první nemocné v malém domku. Ten však brzy nestačil, proto se v březnu 1853 začalo se stavbou kláštera s nemocnicí. Nová řeholní rodina se rozrůstala, takže v roce 1863 mohla být potvrzena samostatnost jablunkovského konventu. Sestra Bonaventura byla zvolena první Matkou představenou.

Klášter s nemocnicí stál na břehu řeky Olše, tehdy ještě neregulované, která se často rozvodňovala. Při povodních a silných bouřkách byly zdi kláštera zaplavovány až po 1. patro. Vlhkost a plíseň působily velmi nepříznivě na zdravotní stav nemocných i sester, proto bylo rozhodnuto vyhledat příhodnější místo pro novou stavbu.

Sestry zakoupily pozemek na blízkém kopci a v roce 1926 začaly se stavbou. V květnu 1928 se podařilo dokončit první část stavby, kterou byla klášterní nemocnice. Sestry se zde staraly o nemocné, starší a osamělé ženy z Jablunkova a okolí.

V době druhé světové války hrozilo sestrám vyvezení do koncentračního tábora v Osvětimi, ale k deportaci nedošlo zásluhou tehdejšího německého správce nemocnice, který si práce řeholních sester nesmírně vážil.

Nejtěžší chvíle pro sestry nastaly po únoru 1948, kdy 1.1.1951 byly všechny klášterní objekty zestátněny a nemocnice byla přejmenována

na Státní plicní léčebnu pro ženy. V květnu 1960 pak byly všechny řádové sestry propuštěny ze zaměstnání a měly být odsunuty do koncentrovaného domova pro řeholnice v Bílé Vodě. Řádových seter se však v té době zastali občané Jablunkova a místní starosta vyřešil situaci tak, že nabídl sestrách práci v nově vznikajícím JZD. Sestry tak měly civilní zaměstnání, musely si ve vlastním klášteře platit nájemné za malé pokojíčky, ve kterých bydlely a dál v kostele tajně konaly mše a docházely mezi ně dívky, které chtěly vstoupit do řádu.

Dodnes je, možná jako vzpomínka na těžké chvíle, v klášteře menší hospodářství, o které se starají sestry Alžbětinky společně s klienty. A nechybí okouzující muzeum v malebně a vkusně zrekonstruované hospodářské budově, kde starší z nás zavzpomínali na máselnici, injekční stříkačky na více použití, relaxační lůžka po nemocné tuberkulozou z první republiky ... atd.

TRADIČNÍ AKCE

I letos byly naši obyvatelé sv. Františka pozváni na květnovou smaženici vajec ve Starobohumínském klášteře. I letos otci Kalikstovi moc děkujeme.

A obyvatelé i budova sv. Františka společně se Starobouhumínskou farností oslavila slavnost Božího těla, kdy jeden z oltářů byl umístěn u našeho hlavního vchodu.

Další, již tradiční akcí pro naše babičky bylo vystoupení dětí z místní základní školy, jako rozloučení se školním rokem. Temperament, hravost a všeobecné veselí, které děti kolem sebe umějí šířit (a letos se jim to obzvlášť povedlo) dovedlo rozhproudit i naše babičky. Nejen ony, ale i naše pečovatelky se „vlnily“ do rytmu hudby i tanečků, které děti předvedly. I za toto příjemně strávené dopoledne moc děkujeme paní učitelce Langerové a Bašandové ze Základní školy ve Starém Bohumíně.

CHARITA BOHUMÍN INFORMUJE

Dne 7.5. 2015 jsme se navždy rozloučili s paní Alinou Pamulovou. Paní Alina v rodině sv. Františka prožila téměř 8 let. Odevzdáváme její duši do rukou Božích.

V průběhu měsíce června do naší charitní rodiny ve sv. Františku přibyla paní Zdenka Dvořáčková. Přejeme jí ze srdce, aby se u nás cítila co nejvíce, jako doma.

OPÉKÁNÍ PÁRKŮ V NOCLEHÁRNĚ SV. MARTINA

Plánem naší akce bylo zpestřit a nabídnout mlou změnu ve stereotypu životů našich uživatelů. Možnost prožít podvečer „trochu jinak“. Klienti se domluvili s pracovníkem noclehárny, přispěli symbolickou částkou a pan Rosta pro všechny nakoupil špekáčky, chleba a hořčici. Setkání zaměstnanců noclehárny a jejich klientů se uskutečnilo v sobotu 27. Června od 18.00 hodin. Dochvilný byl však jen personál. Alespoň jsme měli prostor pro to, abychom připravili ohniště a dřevo, které pár dnů před akcí nařezal a uložil jeden z našich klientů. Setkání všech bylo příjemné, hodně jsme se nasmáli a povídání by určitě nebralo konce, kdyby nám počasí trochu více přálo. Několikrát nás chtěl od ohně dostat déšť, ale vydrželi jsme a deštníků jsme měli taky velkou zásobu. Odměnou klientům byly dobře propečené (i když trochu sojové) špekáčky. A pro personál bylo odměnou to, že se klientům akce líbila a rádi by ji znovu zopakovali. Ještě, že je léto teprve na začátku ☺

